

Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 У. 15182/14
15.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судијским помоћником Јеленом Капетановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. Из ..., ул. ... бр. ..., против решења Високог савета судства Републике Србије број 119-00-00159/2014-01 од 13.11.2014. године, у предмету престанка судијске функције, у нејавној седници већа одржаној дана 15.01.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца од 31.10.2014. године, којим тражи поништење одлуке Високог савета судства број 119-00-00129/2014-01 од 17.06.2014. године и повратак на судијску функцију. Наведена одлука исправљена је закључком туженог број 119-00-00159/2014-01 од 09.12.2014. године, тако што је у образложењу после речи "члана" убачена реч "13. алинеја".

У тужби поднетој Управном суду дана 26.11.2014. године, тужилац побија законитост оспорене одлуке истичући да је неодржив став туженог да је Закон о изменама Закона о судијама ступио на снагу 30.10.2014. године, а одлука о престанку његове судијске функције постала правоснажна дана 04.08.2014. године и да се те измене не односе на одлуке које су правоснажно окончане, већ само на

поступке који су у току и за будуће. Такође, сматра да је неодржив и став да ретроактивна примена закона није могућа за одлуке које су снабдевене дејством правоснажности, јер такав став нема никакву правну подлогу, већ је производ слободних тумачења. Предлаже да се побијана одлука поништи и Високи савет судства обавезе да тужиоцу на име изгубљене зараде почев од 21.07.2014. године па до доношења одлуке исплати по 100.000,00 динара месечно, са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате, и 10.000.000,00 динара због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части, са законском затезном каматом од доношења одлуке па до исплате, а све у року од 15 дана под претњом извршења.

Тужени орган у одговору на тужбу остаје у свему при наводима изнетим у образложењу оспорене одлуке и предлаже да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је Високи савет судства дана 17.06.2014. године, под бројем 119-01-00129/2014-01 донео одлуку о престанку судијске функције, којом А.А., судији Основног суда у ..., престаје судијска функција године, због навршења радног века. Поднеском од 31.10.2014. године тужилац се обратио туженом органу са предлогом да се поништи одлука о престанку судијске функције од године, јер је Законом о изменама Закона о судијама од 29.10.2014. године укинут стаж осигурања од 40 година, као императивни услов за одлазак судије у пензију. Решавајући по овом захтеву, тужени орган је донео оспорену одлуку којом је одбијен захтев тужиоца, као неоснован, са разлога што је Закон о изменама Закона о судијама ступио на снагу 30.10.2014. године, а одлука о престанку судијске функције тужиоцу је постала правоснажна дана 04.08.2014. године, па се наведене измене закона не односе на одлуке које су правоснажно окончане, већ само на поступке који су у току и за будуће.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да је захтев тужиоца од 31.10.2014. године требало одбацити, јер такав захтев није прописан ни као редовно, ни као ванредно правно средство против одлука Високог савета судства о престанку судијске функције. Међутим, тиме што је уместо да одбаци захтев тужени орган одлучивао по истом и донео одлуку којом захтев одбија, тужени није повредио право тужиоца за које он сматра да му припада.

Чланом 67. Закона о судијама ("Службени гласник РС" бр. 116/08...117/14) је прописано да против правоснажне одлуке Високог савета судства о престанку функције, судија има право жалбе Уставном суду, у року од 30 дана од дана достављања одлуке (став 1.); Уставни суд својом одлуком може одбити жалбу или усвојити жалбу и поништити одлуку о престанку функције (став 2); одлука Уставног суда је коначна (став 3.).

Из списка предмета се види да је против одлуке о престанку судијске функције од ... године тужилац поднео приговор, по коме је тужени донео одлуку број 119-00-00129/2014-01 од 04.08.2014. године и у ставу II диспозитива одбио приговор тужиоца, као неоснован, а у ставу III диспозитива исте одлуке је одбио захтев тужиоца за оглашавање ништавом одлуке од 17.06.2014. године.

Управни суд је ценио наводе тужбе да је неодржив став туженог, изнет у оспореној одлуци, да се Закон о изменама Закона о судијама не односи на одлуке које су правоснажно окончане и да такав став нема правну подлогу, па је нашао да су неосновани. Ово стога што је чланом 197. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС" бр. 98/06) прописано да закони и сви други општи акти не могу имати повратно дејство (став 1.); изузетно, само поједине одредбе закона могу имати повратно дејство, ако то налаже општи интерес утврђен при доношењу закона (став 2.). Имајући у виду да Законом о изменама Закона о судијама ("Службени гласник РС" бр. 117//14 од 29.10.2014. године) није одређено повратно дејство закона, већ је у члану 2. тог закона прописано да закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у Службеном гласнику Републике Србије, Управни суд налази да тужилац неосновано указује да се може применити на правне односе настале пре ступања на снагу наведеног закона.

Управни суд није разматрао предлог тужиоца у вези исплате износа на име изгубљене зараде и претрпљених душевних болова, с обзиром на донету одлуку.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореном одлуком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.01.2015. године, 24 У. 15182/14

Записничар
Јелена Капетановић,с.р.

Председник већа - судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉД